

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Raileanu Mihail XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.11.2019 – 10.03.2020;

Instanța de apel: 07.05.2020 – 17.06.2020;

Instanța de recurs: 22.08.2020 – 03.02.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 martie 2020, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Raileanu Mihail, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare, pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani.

Acțiunea civilă înaintată de către Savin Vladimir împotriva lui Raileanu Mihail, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordine civilă.

S-a dispus încasarea de la Raileanu Mihail, în beneficiul statului suma de 1440 (una mie patru sute patruzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru expertizele efectuate în cadrul procesului penal.

2. În sentință prima instanță, a constatat în fapt că:

Raileanu Mihail, fiind deținător al permisului de conducere al mijlocului de transport de categoria „B”, la 21.07.2019, aproximativ la ora 22:15 min,

aflându-se la volanul autovehiculului de model „XXXXX”, cu numere de înmatriculare XXXXX, deplasându-se pe str. Ismail, din direcția str. Calea Basarabiei, în direcția bd. D. Cantemir mun. Chișinău, în preajma imobilului nr. 77, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume: *prevederile pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului”;* *prevederile pct. 10 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „persoana care conduce un vehicul trebuie: b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum ...”;* *prevederile pct. 45) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”;* *prevederile pct. 46) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă, persoane de vârstă înaintată sau care manifestă semne de invaliditate”;* prin urmare, nu a ținut cont de totalitatea factorilor care reglementează siguranța conducerii mijlocului de transport, nu a adaptat viteza de deplasare potrivit situației rutiere, nu a ținut cont de obstacol aflat în limita vizibilității sale și a comis tamponarea pietonului Savin Vladimir XXXXX, a.n. XXXXX, care traversa partea carosabilă de la stânga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de transport, în preajma trecerii dirijate de pietoni.

În consecință, în urma impactului, pietonului Savin Vladimir XXXXX, a.n. XXXXX, i-au fost provocate conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D1528 din 13.09.2019, leziuni corporale sub formă de „Fractură deschisă a oaselor gambei drepte, fractura coastei 6 pe dreapta, contuzie pulmonară, pneumotorax pe dreapta, plagă la nivelul gambei drepte, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă. Ținând cont de aspectul morfologic și localizarea leziunilor corporale depistate se admite că

pătimitul putea fi orientat cu partea dreaptă a corpului spre unitatea de transport”.

Astfel, instanța a stabilit că, fapta inculpatului Raileanu Mihail, corect și întemeiat a fost încadrată de către acuzatorul de stat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal – individualizată prin: *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Balan Veaceslav, prin care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în respectiva parte prin care a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin aplicarea prevederilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, primii 2 ani din pedeapsă urmând a fi executate în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani, a suspenda executarea pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- instanța nu a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- Raileanu Mihail anterior a fost condamnat prin: sentința Judecătorei Orhei din 03.09.2001, în baza art. 119 alin. (3) Cod penal (în redacția Legii din 1961), la 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune de 2 ani și sentința Judecătorei Grigoriopol (cu sediul în mun. Chișinău) din 18.10.2017, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 ore;

- instanța a ajuns la concluzia aplicării pedepsei prin prisma art. 90 Cod penal, față de Raileanu Mihail, motivând că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc și fără izolare de societate, însă instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul a fost anterior condamnat și fiindu-i aplicate sancțiuni neprivative de libertate, acesta nu și-a făcut concluziile necesare și nu s-a corectat și reeducat, dar a comis o nouă infracțiune;

- inculpatul timp de 8 luni, de la comiterea accidentului rutier și până la emiterea sentinței, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate Savin Vladimir și nici nu a încercat de a întreprinde careva acțiuni în acest sens;

- acțiunile ilegale ale inculpatului, s-au soldat cu cauzarea leziunilor corporale grave pietonului Savin Vladimir, care regulamentar la 21.07.2019 traversa str. Ismail din mun. Chișinău, deoarece trecerea de pietoni este spațiul destinat pentru deplasarea în siguranță a pietonilor;

- luând în considerație faptul, că mijlocul de transport este o sursă de pericol sporit, care în cazul unei exploatare neconforme poate genera un

prejudiciu de o gravitate înaltă, Raileanu Mihail fiind conducător de vehicul, cunoștea că urma să respecte cu strictețe normele RCR, însă la 21.07.2019 a ignorat prevederile acestuia și regula stabilită precum că pietonul are prioritate la trafic, fapt care a dus la consecințele examinate în instanța de judecată prin prisma art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal;

- atât legea penală, cât și opinia publică condamnă iresponsabilitatea conducătorilor auto, faptele acestora se petrec de cele mai multe ori fără ca șoferii să realizeze gradul de risc. Acest tip de comportament este cu atât mai periculos, cu cât asumarea riscului nu este deliberat, deci pericolul nu este perceput, iar atenția conducătorului nu este îndreptată spre acest fenomen. În acest caz, indică, că pe lângă imaturitate, există capacitatea limitată de a conștientiza și a anticipa pericolul;

- reieșind din scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, faptul că în privința lui Raileanu Mihail a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să-l încurajeze la comiterea pe viitor a altor infracțiuni, deoarece acesta nu este la prima abatere de la legea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 17 iunie 2020, apelul procurorului, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a notat că prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Raileanu Mihail, instanța de apel reiterând prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, a evidențiat că quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa

antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedepsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Din materialele cauzei a fost stabilit că în privința lui Raileanu Mihail nu au fost reținute circumstanțe care ar agrava răspunderea penală, fiind reținută circumstanța atenuantă căința sinceră.

Potrivit materialelor cauzei penale Raileanu Mihail este angajat în câmpul muncii. Atât la locul de muncă, cât și la locul de trai acesta se caracterizează pozitiv. Este căsătorit, soția sa fiind încadrată în grad de dizabilitate accentuat. Are la întreținere un copil minor.

Astfel, instanța de apel a specificat că pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel a considerat că este inoportun de a fi aplicată față de inculpatul Raileanu Mihail, o pedeapsă penală cu executare reală, așa cum au pledat acuzatorul de stat și partea vătămată, în situația în care se reține că deși, în urma acțiunilor sale inculpatul a cauzat o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, la caz, este necesar de reiterat faptul că infracțiunea a fost comisă din imprudență, cu atât mai mult, se ține cont și de circumstanțele comiterii accidentului.

Referitor la afirmațiile acuzatorului de stat precum că la individualizarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de faptul că Raileanu Mihail a fost anterior condamnat la pedepse neprivative de libertate, instanța de apel a menționat că potrivit art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Respectiv, întrucât la moment antecedentele penale pentru infracțiunile comise anterior de către Raileanu Mihail sunt stinse, condamnările anterioare nu mai pot fi considerate drept circumstanțe care a justifica privarea inculpatului de libertate.

Privitor la alegațiile acuzatorului de stat, că inculpatul urmează a fi condamnat la închisoare cu executare reală din motiv că până la moment nu a întreprins nici-o acțiune în vederea reparării pagubei materiale cauzate părții vătămate, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată în instanța de apel inculpatul a declarat că nu a achitat nimic părții vătămate din motiv că nu dispune de surse financiare, pe de altă parte se atestă că nici partea vătămată

nu a reușit în prima instanță să probeze mărimea prejudiciului suportat, acțiunea civilă a acesteia fiind admisă de instanță în principiu.

De altfel, acuzatorul de stat nici nu a argumentat în ce mod condamnarea inculpatului la închisoare cu executare reală va influența la repararea de către acesta a prejudiciului cauzat părții vătămate.

Instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Raileanu Mihail a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, astfel că prima instanță corect a concluzionat că, corectarea și reeducarea inculpatului Raileanu Mihail va fi posibilă prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, de declarat recurs ordinar prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, astfel încât s-a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, fapt ce denotă că soluția adoptată este una vădit neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către acuzatorul de stat în apelul declarat;

- pedeapsa penală este prea blândă în raport cu fapta și consecințele ei grave, fiind greșit individualizată;

- prima instanță nemotivat a dispus aplicarea în privința inculpatului a art. 90 Cod penal, care nu va asigura un echilibru cert între scopul de reeducare al inculpatului recunoscut vinovat și așteptările societății față de actul de justiție realizat, sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate;

- inculpatul nu este la prima încălcare a de la Regulamentului Circulației Rutiere, deoarece conform cazierului contravențional Raileanu Mihail anterior a comis 4 contravenții din domeniul circulației rutiere, dintre care având ca încălcare depășirea vitezei de circulație a autoturismului (f.d 94);

- deși la caz au fost reținute circumstanțele atenuante că are la întreținere un copil minor și caracteristica pozitivă a inculpatului, aceste circumstanțe au stat și la baza stabilirii pedepsei minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe sunt incomensurabile în raport cu urmările prejudiciabile grave survenite prin săvârșirea infracțiunii;

- instanța de apel a ignorat în cazul stabilirii pedepsei penale inculpatului Ciutac Simion și prevederile art. 75 Cod penal;

- instanța de apel greșit a respins apelul procurorului Veaceslav Balan, în partea dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului Carabulea Denis, aceasta devreme ce argumentele invocate în sprijinul soluției dispuse vin în raport direct cu probatoriul privind personalitatea inculpatului;

- luând în considerație că infracțiunile de acest gen i-au amplexat în Republica Moldova, iar societatea și mass-media le condamnă, cât și faptul că, legea penală apără aceste valori de orice atentat și sunt pasibile de pedeapsă, instanța de judecată urma a aplica inculpatului o pedeapsă doar cu închisoarea, pentru a evita contribuirea la dezvoltarea în rândul cetățenilor (victimelor) a sentimentului că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului și curmarea încrederii infractorilor în faptul, că vor fi blând pedepsiți.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către avocatul Batiș Victor în numele inculpatului, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, deoarece nu se încadrează în condițiile de formă și conținut.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în limitele invocate de procuror, prevede eroarea de drept când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la fel invocat de procuror, prevede eroarea de drept când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeuri de casare, procurorul consideră că instanța de apel eronat a menținut modul de executare a pedepsei cu închisoare, stabilită inculpatului de către prima instanță, care în opinia recurentului este prea blândă relativ faptei comise și circumstanțelor cauzei.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului și temeiurile de drept invocate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78, 90 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deși acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei cu închisoare stabilit inculpatului precum și cu modul de executare a acesteia, Colegiul penal consideră că instanța de apel la menținerea soluției primei instanțe, corect a interpretat și aplicat prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel stabilind corect noile limite ale pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Sanctiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilește pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei sunt de la 2 ani până la 4 ani și 8 luni.

Astfel, prima instanță ținând cont de circumstanțele cazului, și anume că inculpatul Raileanu Mihail a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, judecarea cauzei fiind efectuată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Cu referire la alegațiile recurentului privind aplicarea eronată de către prima instanță a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, Colegiul penal notează că pedeapsa de 3 ani închisoare, se încadrează în condițiile art. 90 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de faptul că în speță a fost comisă o infracțiune din imprudență.

Mai mult, analizând materialele cauzei, Colegiul penal a stabilit că poziția expusă de către partea acuzării în recursul ordinar este contradictorie solicitărilor din apelul acuzării, care în apelul declarat a solicitat stabilirea inculpatului Raileanu Mihail pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și prin aplicarea prevederilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, primii 2 ani de închisoare urmând a fi executați în penitenciar de tip semiînchis, iar restul 2 ani, să fie dispusă suspendarea executării pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că argumentele expuse de către partea acuzării în recursul ordinar, sunt declarative și vădit neîntemeiate, întrucât însăși partea acuzării în instanța de apel a solicitat condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, în acest sens urmând a fi evidențiat că temeiurile menționate la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

De altfel, Colegiul penal notează că în conținutul recursului dedus spre examinare, se regăsesc expuneri asupra dezacordului cu pedeapsa aplicată altor persoane, ce nu se identifică în respectivul proces penal.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a motivat suficient soluția sa, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, potrivit materialelor cauzei penale Raileanu Mihail este angajat în câmpul muncii, atât la locul de muncă, cât și la locul de trai se caracterizează pozitiv, este căsătorit, soția sa fiind încadrată în grad de dizabilitate accentuat, are la întreținere un copil minor, și aceste circumstanțe analizate în cumul, corect au permis primei instanțe de a concluziona

raționalitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, soluție menținută și de către instanța de apel.

Cu privire la alegațiile acuzatorului de stat precum că la individualizarea pedepsei instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că Raileanu Mihail a fost anterior condamnat la pedepse neprivative de libertate, instanța de recurs notează că potrivit art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Respectiv, întrucât la moment antecedentele penale pentru infracțiunile comise anterior de către Raileanu Mihail sunt stinse, condamnările anterioare nu mai pot fi considerate drept circumstanțe care a justifica privarea inculpatului de libertate.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să îndeplinească acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Mai mult, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea în esență sunt identice celor din cererea de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, *art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.*

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă sau a circumstanțelor cauzei, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală în privința lui **Raileanu Mihail XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor